

לשכב עם אבותיו * העיברית של יגאל ידין

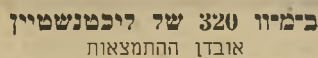
מונדיבוק

התהליך החל ב־3,677, בראיון שערך
העיתונאי עמנואל ברקדמא בידיעות א-
רנות עם הח"כ הסרי משה שמיר, ושם
אל: האם יש לסכס את המחזאי יוסף
מונדי? שתדברת על שמי היתה "כן, יו"
החוק, ואלו הסיפ שמיר את הצורך
בשירותי הציורה האומית הפופולרית. עיר
באיתו ערב יהודה יוסף מונדי למשה שמיר
לפניה.

אחר קריאת קטע זה תשתי ש', והת' קרנפות" בעיצומה. והתנחמתי בנסיכון לדמיון את ברטולט ברכת פונה לד"ר פאול יוסף גבלס ומבקשו, "סלק את המקיים ואת התולעים המשתוללים בהי' לולה בידורית ואינסופית..." מתיאטראות גרמניה של שנות ה'30'. ולא יכולתי. כל שוחרת דוא לצעוק: מזנדיבוק מנז' דיבוק - צא!!!

AUT-ART

המבוכות, מעשה יעשורו של ליכטנ-
שטיין, הפכה מנומרת ומעוקרת בסמינרנו
הרגיל, ולדבריו: "תחתית משקפת את
הכביש ושולי הדרך היחידים. בקצה ה-
שילדה נותן להבחין בורחת השמש וב-
תפלת השמים, כאשר גג השילדה מעוטר
בפננים". בתשובה לשאלה אם יעשורו
למבוכות הימריץ של בירמו יוסיפו לה
מזירות, השיב ליכטנשטיין: "היום שלי

שירה

אלוק (ים)

ב'13.8.77 פירסם מונידי מיכאב במוסף
הארץ לעיתונות. וכו' גידופים והשמעות
על מנהל האמנות של הבימה -- בחלקן
מזדקרות. ובחלקן אינן מזדקרות. בין
שאר הדברים שבמיכתבו הדגש מונידי
הזכיר מחזה מאת משה ושמיר המצוי
עדיין בתיאטרון הלאומי. בפיסקה ה'
אחרונה של מיכתבו משתה מונידי
את משה שמיר בהיבט, וזהו כותב:
הרבה ידברים נשמעו באחרונה על ה'
מונידי כתבות עיפרית ובכמה לערכים.
אורי רוצה להאמין שאתם אנשים (קרי':
משה שמיר וגאלה כהן). אשר ירבו

יהונתן גפן
בין ציונות לרגשנות

את סיפרו פותח גפן בהצהרה: „כמה מילים לפני שאני נכנס לטקסים. / כמה מילים לפני מחזיקי את חלומותי במסמכים שרשמון...“ הוא כותב שירים ב"גיברית פשוטה, ואינו נזקק לתרגום תחור-שוויון למילים לטוניות, או לצירופי מילים עיבויים תסורת-משמעות כמקובל בין משוררים רבים כל-כך בלשון העברית. כשידיו של גפן מצויה בפש-פועלת „אלוק“, שעלתה הוא קרוב „אלוקי“ או „אלוקים. ככה זה נשמע קרוב יותר, מימי יותר ולעיתים...“ עליו הוא מוסיף ואומר: „איננו מאמינים באלוהים אבל מאמינים בנוכחות, / איננו מאמינים במשיח אבל מאמינים בברואת, / (בפי) אתה כמורה, בברואת ברמניו). / קימדת כמה אפשרויות: / האפשרות הנוראה שאין אלוהים, / האפשרות שישנו אלוהים, / הא ברא את העולם והוא הרום השמצא לנחוך. / האפשרות השלישית שישנו אלוהים אוניקטיבי, בינלאומי, עיקרי, / מעוניין. / האפשרות הרביעית היא שתמיד ישנה איוו נוכחות שמימיכה היא כלל...“

„חבר שהיתה פעם של האיילוב ונטייה
השנייה. הם לא מתו בבת-אחת, כמו
בספריו הקולנוע / אלא חלקים-חלקים –
על כחלום ביעותים. / יד מנתנת על
שיח דוקרני, אנגור קפוזי מכה כפלט,
ראש מהדפד על גזע עץ רימזי / עץ
היזמן של ריחו. / הו, אלוק! / הדרד
גזעו שדך רצופה כאברים קפוטם
לעולם / איזה מהם / מגיע עד
אל...“

(יזכני)

* סיפרי סימן-קריאה, 207 עמודים.